

Bài Học 6

*30 Tháng 10–5 Tháng 11

U-ri: Đức Tin Của Một Người Ngoại Quốc

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 1 Sa-mu-ên 26:5-11; 2 Sa-mu-ên 11; Ê-xơ-tê 8:17; Thi thiên 51; Ê-sai 56:3-7; Ê-phê-sô 2:19.

Câu Góc: “Người hãy hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người” (Phục truyền 6:5).

Hãy tưởng tượng bạn cần mua một vé xe lửa. Bạn đứng sấp hàng rất lâu và lo lắng về việc hụt xe lửa. Cuối cùng bạn trả tiền, lấy vé và chạy cho kịp xe. Trên đường đi bạn đếm số tiền thối lại và khám phá rằng nhân viên bán vé đã đưa lại quá nhiều. Bạn sẽ làm gì? Bạn có đứng sấp hàng một lần nữa để trả lại tiền và bị hụt xe chăng? Hay bạn quyết định rằng hôm nay là ngày may mắn cho bạn và thản nhiên bước lên xe lửa?

Bạn sẽ làm gì trong trường hợp này tùy thuộc vào việc bạn hiểu thế nào về đúng hay sai. Đạo xử thế là cách chúng ta dùng sự hiểu biết này trong đời sống hằng ngày. Ngày nay, cách thông thường nhất của đạo xử thế là tùy vào hoàn cảnh. Sự hiểu biết về đúng hay sai tùy thuộc vào những hoàn cảnh, và nguyên tắc có thể thay đổi ở mỗi hoàn cảnh. Điều này có nghĩa là làm điều tốt nhất đối với bạn trong trường hợp nào đó.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu hai nguyên tắc xử thế – một điều là của Vua Đa-vít và điều kia là của một chiến sĩ, U-ri. Những hành động của Đa-vít thật kinh khủng. Nhưng những hành động này dường như kinh khủng hơn khi chúng ta so sánh chúng với những hành động của U-ri. Chúng ta không biết nhiều về U-ri. Nhưng những gì chúng ta học được về ông và số mạng hẩm hiu của ông có thể dạy chúng ta về việc sống theo đức tin nghĩa là gì, thay vì chỉ nói về điều đó.

Đường Đốc Trơn

Xin đọc 2 Sa-mu-ên 11 và tự hỏi, làm thế nào một người được Đức Chúa Trời tôn trọng lại sa ngã quá sâu trong tội lỗi? Điều này cho tất cả chúng ta sự cảnh cáo nào? ?

Chúng ta không thể nghiên cứu chuyện của U-ri mà không tìm hiểu về Đa-vít. Trong chuyện U-ri, chúng ta thấy Đa-vít bày tỏ sự xấu xa nhất. Chuyện Đa-vít, Bát-sê-ba, và U-ri cho thấy sự thay đổi quan trọng trong đời sống và sự trị vì của Đa-vít. Trước khi chuyện này xảy ra, Đa-vít được hình dung là một người hùng dũng, đi từ sức mạnh tới sức mạnh. 2 Sa-mu-ên 11 cho thấy sự khởi đầu xuống dốc của ông.

Một số người muốn dùng tội của Đa-vít để bào chữa cho tội của họ. Nhưng người viết sách Sa-mu-ên cho thấy hậu quả khủng khiếp của tội Đa-vít. Và điều này cho thấy tội lỗi của một người có thể ảnh hưởng tới nhiều người khác. Người đầu tiên đau khổ vì hậu quả tội của Đa-vít là U-ri. Kế đó là đứa con sơ sinh của Đa-vít và Bát-sê-ba. Đa-vít đã đánh mất sự kính trọng và danh dự trong gia đình mình, và hậu quả là ông đã chuyển từ sự rắc rối trong gia đình thành ra việc rắc rối của cả quốc gia. Tội của Đa-vít bắt đầu một dây chuyền tội lỗi đưa đến sự hiếp dâm (2 Sa-mu-ên 13:14), sát nhân (câu 28, 29), và sự chết của nhiều người trong cuộc phản loạn (2 Sa-mu-ên 15). Đa-vít ăn năn và được Đức Chúa Trời tha thứ. Nhưng tác giả sách Sa-mu-ên chỉ rõ ràng rằng tội lỗi có những hậu quả nghiêm trọng (2 Sa-mu-ên 12:13, 14).

Chuyện của Đa-vít, Bát-sê-ba, và U-ri được kể rất cẩn thận. Người viết sách Sa-mu-ên dùng nhiều chữ diễn tả hành động (động từ thường dùng là *sai*) để bày tỏ Đa-vít và U-ri có hành động khác nhau thế nào. Chúng ta hãy nghiên cứu kỹ lưỡng hình thức của câu chuyện và hình thức này dựa trên hành động chính thế nào.

- Đa-vít *sai* Giô-áp đi cướp đánh Am-môn (2 Sa-mu-ên 11:1).
- Đa-vít *sai* hỏi về Bát-sê-ba và *sai* đem nàng đến (câu 3, 4).
- Đa-vít *phạm tội* tà dâm với Bát-sê-ba (câu 4).
- Bát-sê-ba *sai* người tâu cùng Đa-vít rằng nàng thọ thai (câu 5)
- Đa-vít truyen: Hãy *sai* U-ri đến (câu 6).
- U-ri *từ chối* ngủ với Bát-sê-ba (câu 13).
- Đa-vít *gởi* nơi tay U-ri một bức thư với án tử hình cho mình (câu 14, 15).

“Sai” là một hành động rất quan trọng trong 2 Sa-mu-ên 11. Khi chúng ta sai ai, có nghĩa là chúng ta có quyền trên người đó. Đa-vít thật sự là người có quyền lớn nhất trong chuyện này. Ông làm hầu hết việc sai. Ông điều khiển những người trong nhóm mình. Ông uốn nắn và hủy diệt sự sống họ. Ông là một vị vua có quyền lực ở Cận Đông thời đó. Nhưng có một điều Đa-vít không thể điều khiển: tội lỗi. Đa-vít dường như điều khiển các hành động của câu chuyện, nhưng tội lỗi điều khiển sự lựa chọn và lý trí của ông để làm những điều đó.

Không Ai Là Một Hòn Đảo

Một cuộc chiến tranh với dân Am-môn là bối cảnh chuyện tích của Đa-vít và U-ri. Xin đọc kỹ 2 Sa-mu-ên 11:1. Tác giả có lời chỉ trích nào về Đa-vít?

Đa-vít quyết định ở lại nhà và sai đạo binh ra trận dưới sự chỉ huy của Giô-áp. Quyết định này là lỗi lầm đầu tiên của ông. Ông bắt đầu tin rằng là Vua ông đặc biệt hơn những người ở dưới mình. Vì thế, ông cảm thấy tốt nhất là không đặt mình vào sự nguy hiểm. Đa-vít đã không học rằng những nguy hiểm lớn nhất thì luôn luôn từ bên trong, chứ không phải từ bên ngoài. Vấn đề lớn đối với quyền lực hay uy quyền là nó lừa dối chúng ta để nghĩ rằng mình tốt hơn những người khác và mình ở trên luật pháp hay luật lệ mà những người khác phải vâng giữ.

So sánh sự lãnh đạo Đa-vít bày tỏ trong 1 Sa-mu-ên 26:5-11 và 2 Sa-mu-ên 11. Bạn thấy có sự khác biệt nào?

Trong những câu chuyện nói về Đa-vít bảo vệ sự sống của Sau-lơ, Đa-vít lãnh đạo bằng cách làm gương và muốn những người tình nguyện. Nhưng bây giờ, trong thời 2 Sa-mu-ên 11, Đa-vít không đi với đạo quân mình và hướng dẫn họ, lệ thuộc vào Đức Chúa Trời để được hướng dẫn và an toàn. Thay vào đó, Đa-vít đi dạo chơi trên nóc đền vua vào một buổi chiều nóng nực, ảm thấp (có lẽ để hưởng gió mát buổi chiều). Đền này có lẽ được xây cất trên khu đất cao nhất của thành. Vì thế, từ nóc đền, vua có một cái nhìn bao quát trên cả thành Giê-ru-sa-lem. Đa-vít nhìn qua những mái nhà và thấy một người nữ đang tắm. Sau đó ông sai người đi tìm hiểu người nữ đó là ai. Ông sai người mời nàng đến, biết rằng nàng là vợ của U-ri, người Hê-tít. Động từ Hê-bơ-rơ dùng để chỉ lệnh của Đa-vít rất mạnh cho Bát-sê-ba. Động từ này bày tỏ rằng bạo lực được dùng để chiếm đoạt vật gì (Sáng thế Ký 14:11). Đa-vít làm theo dự vọng đang điều khiển mình. Ông hoàn toàn quên mất những gì ông biết về điều phải và trái. Ông không biết, hay nghĩ về hậu quả tương lai của quyết định mình. Vì lạm dụng quyền lực của một vị vua, Đa-vít đã vĩnh viễn thay đổi cuộc đời của Bát-sê-ba, U-ri, đứa trẻ chưa sinh ra, và lịch sử của Y-sơ-ra-ên.

Hãy nghĩ về những quyết định của bạn. Những quyết định này có dựa trên lý luận và sự suy nghĩ cẩn thận chăng? Hay chúng dựa vào tình cảm và sự đam mê? Sự suy nghĩ nào điều khiển bạn? Có sự quân bình đúng trong đời bạn giữa hai sự lựa chọn này chăng? Nếu không, làm thế nào bạn có thể tìm được sự quân bình đó?

Một Người Ngoại Quốc Ở Y-sơ-ra-ên

Trong chương này, U-ri được gọi là người Hê-tít. Nhưng người Hê-tít là ai? Người Hê-tít ở Pha-lê-tin là một dân tộc mà nước họ là một phần của Thổ-nhĩ-kỳ, Sy-ri-a, và Lê-ba-nôn ngày nay. Nước này giáp biên giới Y-sơ-ra-ên về hướng bắc. Trong Cựu Ước, văn hóa, quốc tịch, chủng tộc, và tôn giáo đều liên hệ với nhau. Vì lý do này, Cựu Ước chỉ trích mạnh, và không cho phép, sự kết hôn giữa Y-sơ-ra-ên và các nước chung quanh. Luật lệ trong Phục truyền 7:3 được dạy lại vào mỗi kỳ lễ lớn ở Y-sơ-ra-ên. Chìa khóa để hiểu những luật chống lại hôn nhân giữa các chủng tộc là tôn giáo. Cựu Ước thì đầy những thí dụ về các người ngoại quốc chấp nhận Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Và Kinh Thánh đối xử với những người ngoại quốc chấp nhận tôn giáo Do Thái một cách tử tế. Trong trường hợp U-ri, sự chấp nhận đến trong hình thức của cả hôn nhân và tôn giáo.

Xin đọc Giô-suê 6:25; Ru-tơ 1:1-16; Ê-xơ-tê 8:17; và Ê-sai 56:3-7. Có vài thí dụ nào trong những câu này về các người ngoại quốc được chấp nhận vào dân Y-sơ-ra-ên?

Ru-tơ, người Mô-áp, rời bỏ quê hương (Mô-áp), dân tộc, và tôn giáo mình để theo bà gia đến Y-sơ-ra-ên. Những lời nói danh tiếng của nàng cho thấy tầm quan trọng thế nào để hiểu người khác và Đức Chúa Trời, “Xin chớ nài tôi phân rẽ mẹ; vì mẹ đi đâu, tôi sẽ đi đó; mẹ ở nơi nào, tôi sẽ ở nơi đó. Dân sự của mẹ, tức là dân sự của tôi; Đức Chúa Trời của mẹ, tức là Đức Chúa Trời của tôi” (Ru-tơ 1:16). Sự chấp nhận này gồm cả nàng dâu và người kỵ nữ nói dối. Bạn còn nhớ Ra-háp, người kỵ nữ đã giải cứu hai thám tử không? Ra-háp là người lựa chọn để tin rằng Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có quyền phép và trung tín. Một thời gian sau khi thành Giê-ri-cô sụp đổ, Ra-háp lấy Sanh-môn và, cùng với Ru-tơ, được kể vào lịch sử gia phả của Đấng Christ (Giô-suê 6:25; Ma-thi-ơ 1:5).

U-ri không phải là người Hê-tít duy nhất làm việc cho Đa-vít. 1 Sa-mu-ên 26:6 có nói tên A-hi-mê-léc, người Hê-tít. Nhưng U-ri trở nên một trong những chiến sĩ giỏi nhất của Đa-vít (1 Sử ký 11:41). Giả thử Ê-li-am, cha của Bát-sê-ba (2 Sa-mu-ên 11:3) cũng là Ê-li-am, con trai của A-hi-tô-phe ở Ghi-lô (2 Sa-mu-ên 23:34). Như vậy, U-ri đã kết hôn với một gia đình có thế lực. Ông gia là một chiến sĩ rất giỏi và con trai của một cố vấn có giá trị của Đa-vít. Điều này giải nghĩa tại sao nhà của U-ri ở rất gần với hoàng cung. Đây cũng có thể là lý do tại sao về sau A-hi-tô-phe bỏ vua Đa-vít để gia nhập nhóm phản loạn của Áp-sa-lôm (con trai Đa-vít). Có thể là A-hi-tô-phe giận Đa-vít vì sự đối xử với cháu nội gái, Bát-sê-ba, và việc giết U-ri, chồng nàng.

Làm thế nào chúng ta có sự liên hệ mật thiết với Đức Chúa Trời bằng sự nghiên cứu về Ru-tơ, Ra-háp, và U-ri chấp nhận tôn giáo Do Thái? Ê-phê-sô 2:19 giúp hiểu thế nào về việc dù gia thế ra sao, chúng ta có thể được chấp nhận vào “gia đình Đức Chúa Trời” qua Đấng Christ?

Có Gì Trong Tên Một Người?

Tên được coi rất quan trọng trong Kinh Thánh. Tên có thể nói về lịch sử văn hóa, và sự tin tưởng của một người. Chúng cũng nói lên những ước vọng của cha mẹ cho con mình. Thường thường, một sự thay đổi về hoàn cảnh trong đời sống hay sự tin tưởng có thể bày tỏ bởi sự thay đổi tên.

Xin để ý những tên mới của những nhân vật trong Kinh Thánh và cho biết lý do về sự thay đổi tên:

Áp-ram (Sáng thế Ký 17:5)

Gia-cốp (Sáng thế Ký 32:27, 28)

Đa-ni-ên (Đa-ni-ên 1:7)

Sau một đêm vật lộn với một người, Gia-cốp đã kinh nghiệm một trong những thay đổi lớn về tên trong tất cả lịch sử Kinh Thánh. Từ “kẻ lừa gạt” (Gia-cốp) trở thành “kẻ vật lộn với Đức Chúa Trời” (Y-sơ-ra-ên). Tất cả dòng dõi tương lai của Gia-cốp gọi là người “Y-sơ-ra-ên,” hay là con cháu Y-sơ-ra-ên.

Trong trường hợp của Đa-ni-ên, sự thay đổi tên có một mục đích khác. Vua Nê-bu-cát-nết-sa muốn chắc rằng những người phu tù trẻ tuổi biết ai điều khiển họ. Ông cũng muốn tẩy não họ. Tên của Đa-ni-ên đổi từ “Đức Chúa Trời là quan án tôi” thành “Ben bảo vệ đời sống của vua” (Bên-tơ-xát-sa). Nê-bu-cát-nết-sa muốn hủy diệt lòng trung tín của Đa-ni-ên với Đức Chúa Trời của ông.

Tên của chồng bà Bát-sê-ba không có gì đặc biệt trong lịch sử Kinh Thánh. Trong thời vua Ê-xê-chia, một tiên tri tên U-ri nói tiên tri về sự phán xét của Đức Chúa Trời chống lại Giê-ru-sa-lem (Giê-rê-mi 26:20-23). Tên U-ri trong tiếng Hê-bơ-rơ có thể dịch là “Chúa là ngọn đèn của tôi” hay “ngọn lửa của Chúa.” Ông có thể sinh ra là người Hê-tít, nhưng ông lựa chọn để thuộc về Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Bối cảnh về địa dư của U-ri (ông từ đâu tới) cho thấy Đức Chúa Trời không chỉ nhìn bề ngoài nhưng Ngài nhìn trong lòng. Có phần tử gia đình giữ những địa vị quan trọng trong hội thánh hay có bà con với đạo đức cao không cho chúng ta một địa vị tốt hơn trước Đức Chúa Trời. Lịch sử gia đình hay tiểu sử cá nhân của chúng ta không thay đổi việc được chấp nhận với Đức Chúa Trời.

Vì chết cho nhân loại, Đấng Christ đã phá đổ *tất cả* các bức tường ngăn cách giữa *tất cả* mọi người (Ga-la-ti 3:28). Thập tự giá chứng minh hết thảy chúng ta đều bình đẳng trước Chúa. Sự chết của Đấng Christ là cho mọi người. Đó là vì mỗi người đều có giá trị vô hạn trong mắt Ngài. Đúng, Đức Chúa Trời có ban cho mỗi nhóm những bổn phận và trách nhiệm vào những thời điểm khác nhau. Nhưng điều đó không giống như nói rằng một số người thì quan trọng đối với Đức Chúa Trời hơn những người khác.

Một Người Có Nguyên Tắc

Trong sách Sa-mu-ên, Bát-sê-ba có vẻ là một nhân vật thụ động, và Kinh Thánh không nói nhiều về việc nàng tham gia bao nhiêu vào tội ác. Bát-sê-ba dường như thụ động trong cả câu chuyện, nhưng nàng phải trả một giá rất cao. Đứa con sơ sinh phải chết. Chỉ có một lần Bát-sê-ba nói là khi nàng sai người tâu cùng Đa-vít rằng nàng có thai (2 Sa-mu-ên 11:5). Đa-vít nghĩ rằng nếu ông có thể làm cho U-ri trở về dù chỉ một đêm, thì cũng có vẻ như thai nhi là con của U-ri. Lúc đó, tội của Đa-vít được che giấu. Vì thế Đa-vít truyền lệnh cho U-ri đến, và U-ri phải đi tới 40 dặm cực nhọc (vào khoảng 65 cây số) để tới Giê-ru-sa-lem. Sau khi thăm hỏi qua loa, Đa-vít ra lệnh bóng gió là U-ri hãy về nhà và ngủ với vợ mình (2 Sa-mu-ên 11:8). Đa-vít cố làm ra vẻ rộng lượng bằng cách cho người đem đến nhà U-ri một món ăn của vua. Sau đó, Đa-vít nghĩ rằng mọi việc đều ổn thỏa. Nhưng U-ri là một người có nguyên tắc và không ai có thể lường gạt hay ép buộc ông làm điều gì sai. Sáng hôm sau Đa-vít biết rằng U-ri đã không về nhà nhưng ngủ đêm tại cửa đền cùng các tôi tớ vua. Tình thế mau chóng vượt khỏi sự điều khiển của Đa-vít. Đa-vít lại sai người gọi U-ri đến. Đa-vít lo ngại bối rối. U-ri đã làm ông mang tiếng xấu. Đa-vít, hồi xưa là một người có danh dự, bây giờ dường như ông không thể hiểu rằng U-ri là người đang hành động một cách danh dự.

2 Sa-mu-ên 11:10-13 nói gì về tại sao U-ri hành động như vậy? Có những thí dụ nào trong Kinh Thánh về những người hành động với danh dự?

Câu trả lời của U-ri cho thấy ông là một tín đồ chân thật. Ông đã hoàn toàn kết hợp với Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên và bạn đồng ngũ. U-ri tin rằng dùng hoàn cảnh cho sự tiện nghi hay lợi lộc cá nhân là sai. Cũng một Đa-vít, có một thời đã bày tỏ lòng trung thành với vua Sau-lơ (dù Sau-lơ cố giết ông), bây giờ không thể hiểu lòng trung thành và chính trực của U-ri.

Sau đó Đa-vít nghĩ ra một kế hoạch ghê tởm. Ông mời U-ri ăn uống và làm cho người say để phá bỏ nguyên tắc của người. Đây cũng là kế hoạch mà hai con gái của Lót đã dùng. Và điều này đã tạo ra dân Am-môn (Sáng thế Ký 19:30-38). Bây giờ đạo quân Y-sơ-ra-ên đang tranh chiến với dân Am-môn. Nhưng mặc dù say, U-ri từ chối bỏ nguyên tắc mình và một lần nữa ngủ đêm với các đầy tớ của vua.

Xin đọc Thi thiên 51 với bối cảnh của 2 Sa-mu-ên 11. Chúng ta học được gì từ Thi thiên này về bản chất của tội lỗi, sự ăn năn và ân điển của Đức Chúa Trời?

Thứ Sáu *5 Tháng 11

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Kinh Thánh nói rất ít về sự khen ngợi loài người. Ít trang được dùng để ca tụng các việc lành của những người tốt nhất đã sống. Sự yên lặng này không phải không có lý do, không phải không có bài học. Tất cả những đức tính tốt mà loài người có là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Những việc lành của họ được làm bởi ân điển của Đức Chúa Trời qua Đấng Christ. Vì họ nợ Đức Chúa Trời tất cả, sự vinh hiển họ có hay làm là thuộc về Đức Chúa Trời. Họ chỉ là dụng cụ trong tay Ngài. Vì thế, thật là nguy hiểm khi khen ngợi hay tôn vinh loài người. Nếu một người tin vào sức riêng và quên lệ thuộc vào Đức Chúa Trời, chắc chắn người đó sẽ thất bại. . . .

“Với sức riêng, chúng ta không thể thắng Sa-tan. Bất cứ điều gì đưa chúng ta đến sự tự tôn và quên Đức Chúa Trời thì chắc chắn đang dọn đường cho sự suy đồi. Kinh Thánh dạy chúng ta đừng tin cậy nơi quyền lực loài người. Thay vào đó, Kinh Thánh khuyến khích chúng ta tin cậy nơi quyền phép Đức Chúa Trời.

“Tinh thần tự hào và tự tôn đã dọn đường cho sự sa ngã của Đa-vít. Sự tăng bốc, sự căm dỗ của quyền lực, và tiện nghi đã ảnh hưởng đến ông. Sự giao tiếp với các nước lân cận cũng có những ảnh hưởng xấu. Theo phong tục thời đó, các vua Đông phương không bị trừng phạt vì các tội ác của họ làm cho những người khác. Tất cả những điều đó làm giảm đi cảm giác của Đa-vít về tội mình nặng thế nào. Thay vì khiêm tốn lệ thuộc vào quyền lực của Đức Chúa Trời, Đa-vít bắt đầu tin vào sự khôn ngoan và sức lực của mình.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Conflict and Courage*, tr. 177.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Trong lớp, hãy mời mọi người nói về địa vị của quyền lực và ảnh hưởng. Hãy thảo luận có thể làm gì để ngăn ngừa sự lạm dụng quyền lực trong những địa vị này. Làm thế nào chúng ta giúp một người đang bị nguy hiểm vì dùng quyền lực và ảnh hưởng cách sai lầm?
- 2 Hãy nghĩ đến bối cảnh về địa dư, kinh tế, và văn hóa của lớp Sa-bát bạn. Những người từ các nhóm khác hay ít đi nhà thờ cảm thấy được chào đón thế nào trong lớp bạn? Lớp bạn có thể làm gì để mời “những người ngoại quốc”?
- 3 U-ri (một người thành thật, trung tín, và chân thật) bị chính vua của mình giết. Đa-vít (một người không thành thật, không đáng tin cậy, và độc ác) được một người đàn bà thật đẹp làm vợ và sống thêm nhiều năm nữa. Xin thảo luận.
- 4 Lớp bạn hãy đọc lại Thi thiên 51 và thảo luận Thi thiên này dạy gì về sự tha thứ. Chúng ta có thể học thế nào để chấp nhận sự tha thứ cho mình khi chúng ta có thể có tội cũng xấu xa như tội của Đa-vít?